

Plášť svatého Martina

č. 3, roč. 17; podzim 2022

občasník o životě katolické farnosti sv. Martina v Blansku

Toto číslo Pláště je spojeno se slovem „NOVÝ“. Nový školní rok, nové číslo farního časopisu, nový farář blanenské farnosti, nový začátek kroužků a aktivit, nový zvuk varhan po prázdninovém čištění. Ve světle novosti lze mnohé věci prohlásit za staré. Co se však nikdy za staré a neúčinné prohlásit nemůže, jsou vztahy.

Farnost je rodinou, která do vzájemných vztahů investuje, prohlubuje je a upevňuje díky každému z vás. Všechny dohromady pak spojuje pouto, které má svoji historii, je předáváno z generace na generaci, ale přesto je stále nové a jedinečné. Je to vztah každého z nás s naším Pánem. Žehnám každému z Vás, ať je toto spojení stále živé a ať se skrze něj obnovují a proměňují veškeré Vaše vztahy.

+ otec Jaroslav

Rozhovor

V podzimním vydání Pláště bych ráda dala prostor našemu novému panu faráři Jaroslavu Čuprovi. Otec Jaroslav byl uveden do naší farnosti začátkem srpna. Obřad uvedení byl pro celou naši farnost silným zážitkem. Děkuje o. Jarkovi, protože souhlasil, že odpoví na pár otázek, kterými by se nám farníkům blíže představil.

Tak tedy, otče, co Vy sám byste rád o sobě prozradil na úvod.

Pocházím z nedaleké obce Česká, do základní školy jsem chodil v Lelekovicích, kam jsme se později i přestěhovali. Takže jsme od malička tak trochu přes kopec sousedé:). Po maturitě na elektrotechnické průmyslovce v Brně jsem zkusil čtyři semestry na stejné fakultě VUT, ale cítil jsem, že mne to táhne jinam a podal jsem přihlášku do kněžského semináře. Po druhém ročníku jsem byl vyslán otcem biskupem Vojtěchem Cikrlem na studia do Itálie, na Lateránskou univerzitu v Římě. V rámci bohosloveckých studií mne neminul ani rok základní vojenské služby. Tu jsem prožil opět nedaleko, v Brně-Řečkovicih. Na kněze jsem byl vysvěcen v roce 1998. Po ročním kaplanování v Brně u sv. Tomáše si mne otec biskup Vojtěch Cikrle vybral jako svého osobního sekretáře a v této službě jsem prožil třicet krásných let, za které jsem Bohu a otci biskupovi nesmírně vděčný. A co následovalo, už víte. Od 1. srpna jsem ve svých jednapadesáti letech na svém prvním „farařském“ místě. Tak prosím o trpělivost, moje dosavadní služba a z ní vyplývající činnosti byly zcela odlišné.

Každý máme svou cestu k Bohu, jaká byla ta Vaše?

Vyrůstal jsem ve věřící rodině, odmala jsem ministroval, takže by se mohlo říci, že přímočará, ale tak jednoduché to zase nebylo:). Ale o tom si vždy raději s každým osobně promluvíme.

A naše školáky bude jistě zajímat, co Vás ve škole nejvíce bavilo a čemu jste naopak přednost nedával.

Samozřejmě nejoblíbenější pro mne byly přestávky:). Zajímavý byl zeměpis. Nebavila mne chemie, z té jsem měl, obrazně řečeno, kopřivku. A neměl jsem rád ani diktáty a učení nejrůznějších vzorečků. Rád jsem měl naopak hudební výchovu, hrál jsem několik let na klavír a později v semináři i na varhany.

Povolání kněze je krásné a časově náročné, máte čas na odpočinek? Pokud ano, jak rád trávíte volný čas?

Rád se projdu v lese, jezdím na kole, plavu. Mám rád výhledy do krajiny, rozhledny, nebo pak třeba hory. Rekreačně taky hraji tenis a volejbal, když je příležitost, tak jedu na lyže. Rád poslouchám hudbu všech žánrů, včetně té klasické.

Už jste se stihl rozkoukat v naší farnosti? Jaké jsou Vaše první dojmy z působení v naší farnosti?

Opravdu se zatím jen rozkoukávám. Blanenskou farnost vnímám jako velmi živou a mé první dojmy jsou velmi pozitivní. Věřím, že u těch pozitivních dojmů zůstanu i nadále.

I když jste v naší farnosti krátce, máte už nějaký zážitek, o který byste se rád podělil?

Byl tu už za mnou na návštěvě s mým bratrem jeden z malých synovců, a když viděl ten pěkný dvůr, tolik kol a hraček a k tomu ještě ovečky, řekl mi: „strejdo, já tu s Tebou budu bydlet...“

Když vás potkáme na farním dvoře, na ulici, jak Vás máme oslovovat?

Po těch třiadvaceti letech jsem zvyklý na „otče, nebo pane sekretáři“. Ale to už je minulost. Takže můžeme zůstat u „pane faráři“ nebo „otče Jaroslave či otče Jarku, nebo jen „otče“. Jak to bude komu vyhovovat.

A poslední otázka: na co se v naší farnosti nejvíce těšíte?

Na setkání s každým z vás a na naši společnou cestu s Pánem. Jako kanovník brněnské kapituly jsem se každý den v katedrále sv. Petra a Pavla modlil za otce biskupa a celou diecézi. Nyní se každé ráno modlím za vás, za celou farnost, a žehnám vám.

Otče, děkujeme za zajímavý rozhovor a přejeme do Vaší nové služby hodně Božího požehnání.

Co nás čeká ve farnosti

Modlitba za Ukrajinu

- ✚ 14. 9. v den svátku Povýšení svatého kříže zveme od 18:15 ke společné adoraci a modlitbě za mír na Ukrajině.

Pout' na Olešnou

- ✚ 18. 9. Pannu Marii Bolestnou oslavíme tradiční poutní mší svatou v 15:00 u kapličky na Olešné.

Výuka náboženství

- ✚ 19. 9. začíná výuka náboženství na školách a Lotosu

Svátost biřmování

- ✚ 19. 9. spuštěno přihlašování k přijetí svátosti biřmování (sledujte www.farnostblansko.cz)

Svatováclavské hody

- ✚ 2. 10. Svatováclavské hody v Olomučanech

Velký úklid kostela

- ✚ 5. 11. úklid kostela před Svatomartinskými hody

Svatomartinské hody

- ✚ 10. -13. 11. Svatomartinské hody

Červená středa

- ✚ 23. 11. Červená středa - společná modlitba za mír a svobodu ve světě.

Litanie k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu

Každý 1. čtvrtek v měsíci zveme k modlitbě Litaní k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a modlitbě zasvěcení Srdci Ježíšovu, které se pomodlíme během adorace.

Modlitba chval

Každý poslední čtvrtek v měsíci zveme v době adorace k modlitbě chval.

Katecheze Dobrého pastýře

Každé úterý od 16:30 (začínáme 13. 9.) zveme šolkové i školní děti do atria, místa, kde se společně budeme setkávat a zamýšlet nad tím, kdo je Dobrý pastýř. Kde se s Ním můžeme setkat? Co o Něm čteme, víme? Katecheze Dobrého pastýře je způsob, jak v dětech probouzet touhu po vztahu s Bohem, skrze Jeho Syna, který se stal člověkem. Centrem celého programu je Ježíš Kristus a způsob práce vychází z Montessori pedagogiky. Je zaručen individuální přístup k dětem, takže atrium je opravdu otevřeno pro všechny ve věku 3-12 let. Na všechny se těší Venda Zachovalová a Dominika Mourová.

Společně u jednoho stolu - přijďte si vyrobit vlastní jogurt

V přízemí Lotosu jsou dvě sušičky, ve kterých je možno ve spolupráci se zahradnickým kroužkem připravit domácí jogurt. Postup je velmi jednoduchý:

- 1) V 1 l mléka rozmíchejte bílý jogurt (cca 150 -200ml) a naplňte skleničky.
- 2) Přijďte v pondělí mezi 16:30 – 17:00 na Lotos (přízemí).
- 3) Hotové jogurty si můžete vyzvednout v úterý dopoledne nebo dle domluvy.

Katolický dům zve:

- 2. 10. Divadlo Marčíkovi
- 29.10. Generální úklid 😊
- 22.10. FestKaťák
- 12. 11. Martinské hody

Výuka náboženství školní rok 2022 – 2023

ŠKOLA	TERMÍN VÝUKY	
ZŠ TGM		
1.-2. třída	Po 12:00 – 12:45	Danuše Vaňková
3.-4. třída	Po 13:00 – 13:45	Anna Půlkrábková
5. třída	Pá 13:00 – 13:45	Vendula Zachovalová
ZŠ Dvorská		
1.-2. třída	Čt 12:00 – 12:45	Tomáš Zachoval
3.-5. třída	Čt 13:00 – 13:45	Tomáš Zachoval
ZŠ Erbenova		
1.-2. třída	Út 12:00 – 12:45	Vendula Zachovalová
3.-5. třída	Út 13:00 – 13:45	Vendula Zachovalová
ZŠ Olomučany		
1.-2. třída	St 12:10 – 12:40	Milana Mrázková
3.-5. třída	St 12:50 – 13:20	Milana Mrázková
ZŠ Salmova		
1.-2. třída	Čt 11:40 – 12:25	Zdenka Králová
3.-5. třída	Čt 12:35 – 13:20	Eva Šebelová
ZŠ Dolní Lhota		
1.-4. třída	Čt 13:30 – 14:15	Jaroslava Dobešová
ZŠ Ráječko		
	Út 14:00 – 14:45	Kamila Mojžíšková
2. STUPEŇ ZÁKLADNÍCH ŠKOL A NIŽŠÍ ROČNÍKY VÍCELETÝCH GYMNÁZIÍ		
Lotos	Čt 18:30 – 19:15	Paštěkovi a kol.

...prosíme rodiče o odevzdání přihlášek všech žáků (1. -9. třída), začínáme v týdnu od 19. 9. 2022

Sedmikrásek – vždy v pátek před mší svatou v 17:00, začínáme 9. září.

Katecheze dobrého pastýře - každé úterý 16:30, začínáme 13. září.

Schůzky ministrantů – vždy v pátek 16:30, začínáme 9. září.

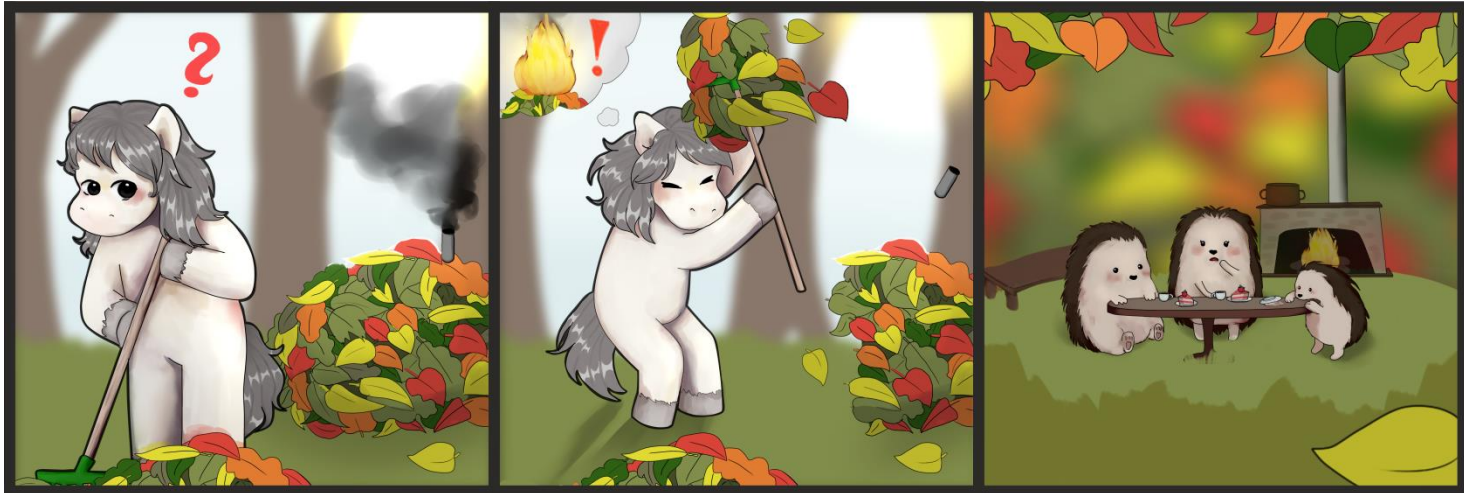
Schola „Martiniband“ - schola má zkoušku vždy v pátek v 16:30 a v sobotu v 18:00.

Misijní klubko - schází se jedenkrát za měsíc v úterý v 18:00 na farní zahradě, začínáme 13. září.

Včelařský kroužek - probíhá vždy v pátek 15:15, začínáme 9. září na Lotosu.

Kolpingova rodina Blansko - nabídku kroužků najdete na nástěnce v předsíni kostela a na webových stránkách farnosti. První setkání proběhnou v týdnu od 12. září.

Koník svatého Martina – Podzim

(Marie Prudká)

Najdi správný stín!

Spoj všechny předměty se správným stínem.

Škrtni také ty věci, které nepatří do školy.

(Anna Prudká)

Sv. Václav

Náš kníže svatý Václav je tak slavný, že ho znají i ve světě. V Anglii o něm zpívají vánoční koledu. Znáš ji? Pokud ne, můžeš se ji naučit. Melodii najdeš pod tímto kódem:

Písnička Dobrý král Václav - Good King Wenceslas

Na Štěpána dobrý král
Václav z okna hledí,
všude kam se podívá,
závěje a ledy.

Svítil měsíc a byl mráz,
pálil jako divý,
a vtom spatří chudáka,
jak tam sbírá dříví.

„Hola, páže," pravil král,
podívej se honem.
Odkud je ten sedláček,
víš-li něco o něm?"

„Pane můj, ten sedláček
bydlí támhle kdesi

u studánky v chalupě
pod samými lesy."

Přines maso, přines chléb
a pár polen k tomu,
zanesem to ještě dnes
sedláčkovi domů."

A tak šli, král s pážetem,
a tak vyrazili,
i když venku vítr dul,
a vyl ze vší síly.

„Pane můj, je hrozná tma
a je hrozná zima.
Sotva jdu, už nemůžu,
strach mě z toho jímá.“

„Vkládej nohy do mých stop
a pojď dál, můj hochu!
Za chvíli ti nebude
zima ani trochu.“

Vkládal nohy krok co krok
do stop po svém králi,
a kam vkročil svatý král,
tam i sněhy hřály.

Proto, věřte, křesťané,
boháči i páni,
ten, kdo cítí s chudými,
dojde požehnání.

PŘÍBĚH SVATÉHO VÁCLAVA A PALLADIUM ZEMĚ ČESKÉ

Na začátku našeho příběhu se musíme ponořit do říše legend a starých příběhů vyprávěných po večerech bělovlasými starci. Není známo kdy ani přesně kde došlo k té radostné události tedy k narození prvorozeného syna knížete Vratislava jménem Václav. Snad na hradišti ve Stochově, v místě, kde dnes stojí prastarý dub prý zasazený z vděčnosti nad narozením vnuka rukou samotné sv. Ludmily.

A byla to opět ona, která se po Vratislavově smrti ujala výchovy nejen Václava, ale i jeho mladšího bratra Boleslava a na hradišti v Budči se oběma chlapcům dostalo poměrně širokého vzdělání a křesťanské výchovy. Sama Ludmila byla pokřtěna rukou velkomoravského arcibiskupa Metoděje a společně se svým manželem Bořivojem se stala horlivou šířitelkou nové víry. A v tomto duchu vychovávala i své vnuky. Zdaleka ne všichni se dívali na Ludmilu přívětivým pohledem. Snacha Drahomíra s nelibostí sledovala velký vliv babičky na výchovu svých synů a jejich spor vyústil až ve vraždu Ludmily na jejím sídle Tetíně.

Po smrti otce Vratislava se po dosažení dospělosti ujal Václav vlády jako kníže kmene Čechů. Nebyl to ovšem jediný kmen, který na našem území sídlil a Václav se musel umět dobře ohánět mečem, aby své území uhájil. Ale spíše než sílu upřednostňoval mladý kníže mírové řešení sporů. To ovšem s nelibostí přijímal jeho ctižádostivý bratr Boleslav. Napětí mezi oběma narůstalo až do chvíle, kdy byl Václav pozván na bratrův hrad ve Staré Boleslavi. Dne 28. září roku 935 došlo k události, která je ve staroslověnské legendě popisována takto:

V noci po hostině se spiklenci poradili s Boleslavem, ve dvorci jednoho z nich, Hněvsi, jak vraždu provedou. Po ranním střetu obou bratrů, který se měl odehrát v bráně, přispěchal nejdříve Tuža a ťal Václava do paže. Václav se utíkal schovat do kostela. U dveří chrámu, které byly nejspíš zavřené, jej Tira a Česta ubili a Hněvsa probodl mečem. Kněz Krastěj tělo přikryl, pak jej Drahomíra odnesla do knězova domu, ošetřila a odnesla do chrámu. Pobožnost nechal vykonat Boleslav, povolal k tomu kněze Pavla (zřejmě hlavní pražský kněz již od časů Ludmily). Pronásledování a zabíjení byli i Václavovi stoupenci včetně urozeného muže Mstiny.

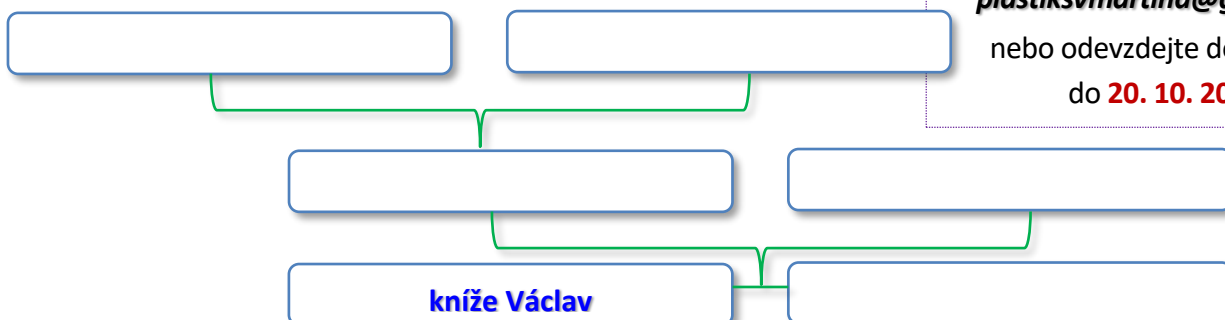
A protože o Václavově smrti víme především z pozdějších legend, zůstává jeho smrt stále zahalena rouškou tajemství. Ostatky sv. Václava dnes jsou ve svatováclavské kapli v chrámu sv. Víta na Pražském hradě.

Ale pokračujme v příběhu dále. Václav získal od své babičky Ludmily kovový obrázek s Pannou Marií a malým Ježíšem. Měla ho dostat při křtu od samotného Metoděje. Václav vychovaný v mariánské úctě jej nosil stále u sebe. Po Václavově vraždě jej jeho věrný sluha Podiven vzal a utíkal s ním pryč z města. Byl však pronásledován spiklenci, a když viděl, že neunikne, zahrabal obrázek na vršku za Boleslaví. Také on byl pak zabit a reliéf byl na více jak dvě staletí ztracen.

Až snad kolem roku 1160 oral jakýsi rolník své pole, když tu se najednou jeho koně zastavili a nechtěli jít dál. On však koně rázně pobídl a jak se pluh zaryl do země, objevil se před ušasým rolníkem kovový obrázek. Odnesl jej tedy domů, ale do rána se reliéf vrátil na své místo. Když se to opakovalo ještě dvakrát, přinesl jej muž kanovníkům do Staré Boleslavi. Ti ho umístili do kostela sv. Václava, ale další den byl přívěšek opět pryč. Tu kanovníci pochopili, že Panna Marie si přeje být uctívána právě na tom místě, kde byla při orání nalezena. Byla tedy vystavěna kaple, dnes zde stojí chrám Panny Marie a obraz nazývaný Palladium země české je umístěn na oltáři. Společně s ostatky sv. Václava je Palladium vystavováno při Národní svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi 28. září.

PŘEČTĚTI SI PŘEDCHOZÍ TEXT A VYPRACUJ NÁSLEDUJÍCÍ ÚKOLY:

1.) Do prázdných okének doplň rodokmen sv. Václava.

Výsledek zašlete na adresu
Pláštíku
plastiksvmartina@gmail.com,
nebo odevzdejte do sakristie
do **20. 10. 2022**.

2.) Prohlédni si obrázek na minulé stránce a vlastními slovy zkus popsat zobrazenou událost.

3.) Každou následující větu s pomocí článku dokonči.

Václava vychovávala

Václav s bratrem vyrůstali na hradišti

Ludmila byla pokřtěna

Ludmila zemřela tak,

Václav raději řešil konflikty

Boleslav pozval svého bratra na svůj hrad do

Když šel ráno Václav na mši, stalo se toto

Palladium zobrazuje

Obrázek patřil

Jednoho dne reliéf našel v zemi

4.) Doplň správně následující větu:

(Písmena se skrývají u správných odpovědí následujícího kvízu.)

SVATÝ VÁCLAV JE PATRONEM _ _ _ _ .

- a) Na kterém obrázku je PALLADIUM ZEMĚ ČESKÉ? →
- b) Podle legendy ho dostala babička sv. Václava, sv. Ludmila ke křtu od:

Á = svého manžela knížete Bořivoje

E = císaře Michaela III.

Í = svatého Metoděje

- d) ve kterém roce podle tradice
bylo palladium objeveno?

R = 1160

S = 1260

T = 1060

- c) Kde se teď nachází?

T = v Mladé Boleslavi

U = ve Staré Boleslavi

V = v Praze

Č

M

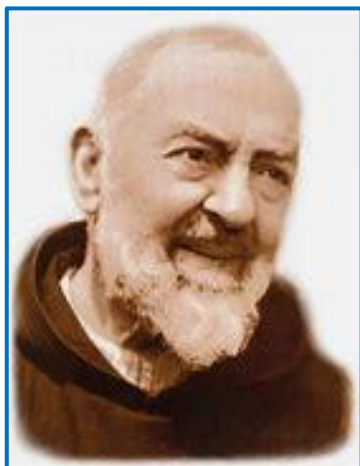
P

Soutěž pro předškolní děti

Vytvoř vlastní palladium. Najdi doma obrázek Panny Marie, nalep ho na papír a přikresli nebo vyrob kolem něj rámeček. Těšíme se na fotografie tvých výrobků zaslané na email:
plastiksvmartina@gmail.com do **20. 10. 2022**.

Otec Pio z Pietrelciny

„Toto mé srdce je Tvoje – můj Ježíši, vezmi toto mé srdce, naplň ho svou láskou a potom se mnou učiň, co chceš.“

Toto jsou slova a snad i životní motto o. Pia z Pietrelciny, tak trochu záhadného stigmatizovaného kněze, který již za svého života konal zázraky a nevysvětlitelná uzdravení. Při jeho svatořečení se na Svatopetrském náměstí shromáždily statisíce lidí. Je o něm napsáno přes 200 knih, jeho život byl zfilmován a i nyní více než 40 let po své smrti, fascinuje věřící i nevěřící po celém světě. Kdo tedy byl o. Pio?

O. Pio se narodil v r. 1887 v italské vesnici Pietrelcina. Při křtu dostal jméno Francesco. Jeho rodina byla chudá, a proto byl zvyklý od malička pracovat a pomáhat doma. Jako dítě byl tichý a zamlklý. Nevyhledával

své vrstevníky a volný čas raději trávil sám, často modlitbou. On sám později řekl, že první zjevení měl už v pěti letech a od té doby se začala formovat i jeho touha stát se řeholníkem.

V patnácti letech tedy odchází ke kapucínům. Zde přijímá jméno Pio a začíná studovat na kněze.

Během studií je ale často nemocný. Jeho teplota dosáhne až ke 48°C. Tyto podivné stavy jsou z lékařského hlediska nevysvětlitelné a představení pošlou Pia domů zemřít. V rodné Pietrelcině zůstává několik dalších let, pomáhá zde místnímu knězi. Není mu dobře, často kašle a má horečky, ale pořád se usmívá, pro každého má vlídné slovo a lidé v okolí ho mají moc rádi. Po nějaké době se vrací zpět do kláštera, kvůli špatnému zdravotnímu stavu dostává výjimku a je vysvěcen na kněze dříve. Na rozkaz představených odjíždí na zdravotní pobyt do kláštera San Giovanni Rotondo. Má zde zůstat týden, ale tento pobyt se protáhne na 52 let...

Jednoho zářijového dne roku 1918 se o. Pio modlil po mši. Náhle upadl do stavu, který popisuje podobným sladkému spánku. Cítil nepopsatelný pokoj a oddanost. Viděl někoho s ranami na ruku, nohu a probodnutým bokem. Toho dne obdržel o. Pio stigmata, která měl nepřetržitě až do konce svého života. Nějakou dobu to bylo drženo v tajnosti, později začala lékařská vyšetření a zákaz působení o. Pia. Po obvinění, že si rány dělá sám, byl držen v izolaci pod lékařským dohledem, aby se rány zahojily. Po uplynutí této doby byly rány stále čerstvé a hluboké. Nakonec tedy opět dostal povolení sloužit mše i zpovídat.

Zpráva o záhadném knězi se rychle rozkřikla a do kláštera za ním začalo putovat mnoho lidí. O. Pio zpovídal až 15 hodin denně a spojen s Kristem konal mnoho zázraků. Předpověděl zvolení Jana Pavla II., uzdravil slepé děvčátko, kterému lékaři nedávali žádnou šanci, podle svědků byl na dvou místech zároveň. Když zpovídal, viděl do lidských srdcí. Znal jejich minulost i budoucnost, jejich hříchy, chyby i tajemství, která skrývali hluboko v sobě.

Během 2. sv. války ještě více vnímal lidskou bídu okolo sebe. Proto se svými přáteli a lékaři roku 1940 založil Dům úlevy v utrpení. Zde byl kladen důraz nejen na lékařskou péči, ale i na duchovní pomoc pacientům. Tento institut funguje dodnes a je velmi dobře vybaven.

Následující léta prožije o. Pio velmi aktivně. I nadále zpovídá poutníky, koná nevysvětlitelné zázraky, slouží mše a přitahuje velké množství lidí. Na papežovu výzvu modliteb za obrácení světa reaguje založením modlitebních skupin. Pak ale pro již stárnoucího Pia přichází další rána. Je obviňován z fanatismu a to nejen ze strany nevěřících, ale i biskupů. Je pomlouván u papeže a následně přichází další restrikce a omezení v jeho službě. Když všechno utichne, o. Pio je už starý, nemocný, skoro slepý, pohybuje se převážně na vozíku a často padá.

Při mši 22. září 1968 svaté se zhroutil, později ještě požehnal poutníkům a vyzpovídal se. Nad ránem se zeptal spolubratra, zda jsou na nebi hvězdy. On mu odpověděl, že jsou. Vyšel tedy ven a dlouze se díval na nebe poseté hvězdami. Pak uleh a o několik chvil nato zemřel se slovy: „Ježíš, Maria...“ na rtech.

Svátek o. Pia si připomínáme 23. září.

(Klára Mojžíšková)

Postřehy a příspěvky

Celostátní setkání mládeže v Hradci Králové

V srpnu proběhlo celostátní setkání mládeže v Hradci Králové, kam vyrazila také početná skupina mladých z naší farnosti. Setkání probíhalo od úterý do neděle a byl to čas plně a aktivně prožitý. Každý den byl zahájen krátkou katechezí a diskuzí ve skupinkách, společnou mší svatou a pak už bylo na každém, jaký program si zvolí, nabídka

byla velmi pestrá a originální. Byl to čas plný Božího požehnání, radosti a přátelství. Několika mladých, kteří se setkání zúčastnili, jsem se zeptala na tyto tři otázky:

Čím tě CSM překvapilo?

Vnímala/a jsi Boží přítomnost na CSM (v čem, kdy)?

Motto, které si z CSM odnášíš v srdci?

Celostátní setkání mládeže (CSM) 2022 v Hradci Králové mě překvapilo milou atmosférou, množstvím nejen mladých lidí, ale i kněží, řeholníků a řeholnic, také vtipnými scénkami a různorodým programem. Boží přítomnost jsem vnímala neustále - při každém sborovém Amen, při modlitbách, při přednáškách, debatách, při každém úsměvu, co mi neznámý/á předal/a... Nejvíce na mě zapůsobilo shlédnutí dokumentárního filmu Všechno nebo nic o sestře Clare Crockett. Doporučuji všem! A nakonec motto, které si odnáším: Vstaň! A začni něco dělat! To něco nemusí být nic velkého, stačí drobná pomoc doma/úsměv na tváři, ale něco to být musí! Bůh ti podává svou ruku, ale ty se jí musíš chytit a VSTÁT!

(*AneJi)

CSM mě překvapilo tím, že jsem se tam potkala s kamarády, které jsem dlouho neviděla a i s kamarády, který bych tam nečekala (holka z nemocnice). Pomohlo mi to, že tam bylo plno lidí kolem mě, kteří byli věřící. Boží přítomnost jsem vnímala celé CSM., ale nejvíce při společné modlitbě, Godzone a i když jsem trávila čas s kamarády. A motto: Dcero říkám ti neboj se, netrap se a vstaň!

(*MonSe)

Čím tě CSM překvapilo? Těžká otázka, byla jsem už na CSM v Olomouci, takže jsem věděla, do čeho jdu. Ale co bylo navíc, tak byly diskuzní skupinky. Z nich jsem měla ze začátku obavy, nakonec jsem ale byla za ně ráda, poznala jsem tak nové kamarády. Vnímala jsi Boží přítomnost? Ano, na CSM jsem si uvědomovala jak Bůh je v každém člověku. Každé setkání s někým bylo pro mě obohacující. Nejvíce jsem Boha vnímala při chválách. Motto, které si z CSM odnášíš v srdci? Vstaň!!!

(*ZdiSe)

Skautský tábor Bohuslavice 2022

Chtěla bych vám popsat, jak se mi líbilo a jaké to bylo na skautském táboře. Cesta do tábora byla dlouhá, na autobusovém nádraží v Třebíči jsme čekali 4 hodiny kvůli tomu, že jsme si spletli zastávku. Když jsme do tábora dorazili, začalo pršet, věci jsme si do stanu nosili v dešti. Téma tábora bylo námořníci. Na začátku tábora nás CTH rozdělilo do čtyř skupinek Ratar, Stella, Moravia a Desperado. Já jsem byla ve skupince Ratar. Vedoucí naší skupinky byla Štěpánka Zachovalová. V naší skupince nás bylo dvanáct a skupinky byly hodně vyrovnané. První večer byl v táboře oheň, kde mě do nohy kousla malá moucha a nohu jsem pak měla asi pět dní otekrou. Asi třetí nebo čtvrtou noc každá skupinka přespávala na poli, a byla to etapa, kde jsme od 10 hodin večer do 7 hodin ráno museli udržovat oheň. Ještě předtím jsme si museli natahat a nasbírat chrástí a od 10 hodin už jsme si nemohli utrhnout další větvičky. Ale nebyla to jenom taková normální noc, kolem naší skupinky v noci proběhlo divoké prase a zaslechla jsem, že skupince Stella tam proběhlo taky divoké prase a liška. Všechny skupinky oheň udržely, takže jsme všichni byli vyrovnaně na prvním místě. Měli jsme jít taky na vialongu, ale dopoledne přšelo, tak jsme po poledni vyrazili do Bohuslavic na krásnou farmu, kde jsme měli oběd. Bylo tam hodně zvířat. Kvůli mé oteklé noze jsem nepokračovala na výpravu, ale odvezli mě autem zpět do tábora a pomohla jsem uklidit v jídelně. První neděli jsme šli na primici ve Staré Říši. Kostel tam byl moc hezký.

V druhém týdnu jsme měli samostatné vaření, naše skupinka udělala hranolky a kokosové kuličky, ale když jsme chtěli začít vařit, tak přijela hygiena a jídlo jsme museli schovat. Já jsem dělala kokosové kuličky a byly moc dobré. Štěpánka a Janča dělaly hranolky. Na konci tábora jsme měli pokladovku, to je taková 20 kilometrová cesta, kde vyplňujeme různé úkoly v morzeovce a na konci se dostaneme k pokladu. Taky se na táboře plnili různí bobříci, třeba mrštnosti, mlčení, hladu a míření. Každé ráno a večer jsme měli nástupy. Ranní nástup byl ve skautských krojích a ještě před tím bylo bodování a večerní nástup byl v kostýmu. Na posledním ohni se vyhlašovalo pořadí, jak která skupinka dopadla, na 4. místě byla skupinka Moravia o pár bodů na 3. místě byla skupinka Desperado, na 2. místě byla skupinka Stella a na 1. místě moje skupinka Ratar. Všichni jsme se umístili o pár bodů od sebe. Na táboře se mi líbilo, až na to, když přšelo, nebo na to, jak jsem byla nemocná. Jinak hry byly moc super.

(Johanka Strelíčková)

Příměstský farní tábor Děti krále

Poslední prázdninový týden jsem byla na farním táboře. Téma bylo Děti krále. Každý den jsme měli jiný program. V pondělí jsme měli mši, do které se každý zapojil, a také jsme si vyrobili deníky, do kterých jsme každý den zapisovali, co jsme dělali. Další den byl plný her, také jsme si povídali s panem farářem. S panem jáhnem jsme si zase jiný den povídali o sv. Cyrilu a Metodějovi a napsali jsme své jméno v hlaholici.

Dopoledne často byla rozcvička a pak další hry. Také jsem si vyrobila náramek, namalovala tašku nebo vytvořila podstavec na svícen. Během týdne jsem poznala nové kamarády a zažila spoustu zábavy. Moc jsem si to užila a už se těším na další rok.

(Anna Prudká)

Letňáky 2022

Prvního srpna jsme se sešli 13 dětí + vedoucí na nádraží u Macochy. Poté, co jsme se rozloučili s rodiči, jsme odjeli autobusem do Pačlavic na faru, kde jsme měli celý tábor strávit. Chvíli po nás tam také přijelo 7 dětí + vedoucí z Holešova. Ještě ten den jsme se dozvěděli téma Letňáků: Mafie. Pak nás rozdělili do čtyř pětičlenných týmů: State Island, Manhattan, Brooklyn a Queens. Každý tým si pak po celý tábor za peníze, které získával za umístění ve hrách, pořizoval vybavení do své policejní stanice. Během tábora jsme také dvakrát prožili mši a jednu workshopy, do kterých patřilo pečení cookies, vyrábění náramků z korálků nebo střílení z flusačky. Zhruba uprostřed Letňáků jsme měli Galavečer, při kterém skupinky předvedly svoje herecké schopnosti. Předposlední den jsme svedli závěrečnou bitvu s mafiány a večer při táboráku se ve vyhlášení dozvěděli umístění jednotlivých týmů.

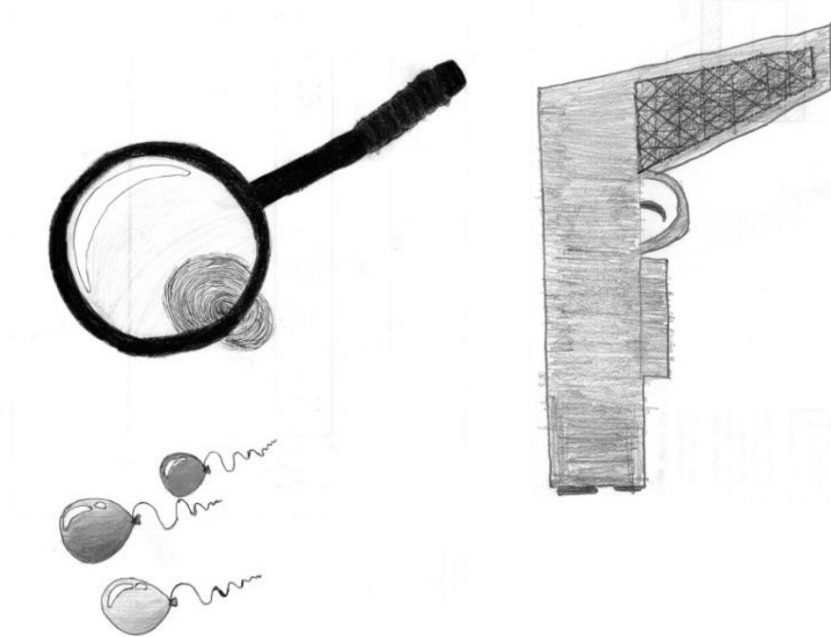
A úplně poslední den po úklidu, filmu a Dominikově obědě jsme jeli domů.

Celý tábor jsme si moooc užili!

(Alča, Helča a Ondra Nesrovnalovi)

*O obrázek jsme požádali
Amálku Pulcovou (3 roky).
Nakreslila svou maminku.*

Putovní ikona a ovečka

Nedělní medvědi budou vystřídáni novými předměty, a to ikonou Ježíše – Dobrého pastýře a plyšovou ovečkou. Smyslem putování těchto předmětů po rodinách je společná modlitba. Modlitba za farní rodinu, za všechny její členy, od seniorů až po novorozence, od nemocných po zdravé, od smutných po radostné, za trvalého jáhna Oldřicha, za faráře o. Jaroslava Čupra. Díky tomu můžeme všichni žít v důvěře, že jsme denně odevzdáváni do Boží náruče, do náruče Dobrého pastýře, pro kterého jsme cenní, vzácní a jsme milovaní.

Rodiny s dětmi (do 3. třídy ZŠ), které se chtějí do modlitby zapojit, se ozvěte pastorační asistentce, ať nechybíte v seznamu.

A máme tu také **soutěž** pro všechny děti: **Hledáme jméno pro ovečky – beránka a ovečku – prosím pište své návrhy na email: zachovalova@dieceze.cz do 28. 9. 2022.**

Diecézní pouť rodin

Na konci srpna proběhla v Předklášteří u Tišnova již 18. diecézní pouť rodin. Důležitou součástí pouti byla mše svatá, kterou celebroidl diecézní biskup Pavel Konzbul. V homilii zaznělo mnoho inspirativních myšlenek. Pokusíme se alespoň některé z nich přiblížit:

Je důležité nezahrabat vztahy, ale investovat do nich, především v rodině.

Podílet se na dějinách spásy naší rodiny.

Skutečně sebevědomý člověk je radostný, protože úspěch vidí jako dar od Boha.

Děkujeme všem rodinám i jednotlivcům, které se pouti zúčastnili, a také všem, kdo je doprovázeli modlitbami.

Škola v Indii

Milí kamarádi,

jistě znáte naši kamarádku z Indie – Sionu, která nám píše krásné dopisy a maluje obrázky. Naše farnost ji finančně podporuje, aby mohla chodit do školy. Každý rok o prázdninách nám proto chodí i její vysvědčení. Z příspěvků naší farnosti se Siona na konci dubna zaplatí školné a pomůcky, které potřebuje. Siona na konci dubna ukončila 5. třídu základní školy, je už tedy v 6. třídě.

Mezi naší českou školou a indickou školou je několik rozdílů. Třeba v tom, kdy jsou prázdniny. U nás jsou velké prázdniny v červenci a srpnu, v Indii v květnu a červnu. Naše základní škola trvá 9 let, indická základní škola je na 10 let.

Děti ve škole mají různé předměty. Nejdůležitější je jazyk Kannada, který je v indickém státě Karnataka úředním jazykem. Siona se však učí stejně jako my i angličtinu, matematiku a přírodovědu. Děti ve škole nedostávají známky, ale učitelé je hodnotí pomocí písmen a procent. Na konci roku děti píšou závěrečné písemky. Nejčastěji jsou hodnoceny podle úspěšnosti takto:

A+ = 90–100 % (nejlepší)

B = 50–59 %

A = 75–89 %

C+ = 30–49 %

B+ = 60–74 %

C = 29 % a méně (nejhorší)

A jak se v uplynulém roce učila Siona? Jazyk Kannada zvládla na 86%, angličtinu na 85% matematiku na 88 % a přírodovědu na 74%. Zkrátka je vidět, že se snaží. To potvrzují i její učitelé, kteří ji chválí i za to, že s učením pomáhá i svým spolužákům. Jejím snem je, že se jednou stane zdravotní sestrou, a tak jí přejeme, aby se jí její sen splnil a mohla ve své zemi pomáhat.

A kdyby někdo z vás chtěl, může pro ni nakreslit obrázek nebo jí napsat pár vět (nejlépe anglicky) jako pozdrav a předat do konce listopadu paní Anně Půlkrábkové, která obrázky odešle do Indie v jedné obálce jako dopis (ideálně obálka A5).

Vydala dne 9. 9. 2022 Farnost svatého Martina v Blansku pro vnitřní potřebu.

Pokud máte nějaké náměty, nápady nebo příspěvky, nebojte se a posílejte je na mail:

plastiksvmartina@gmail.com

Děkujeme za spolufinancování naší činnosti:

MĚSTO
BLANSKO

Jihomoravský kraj